

Ploaie

Nicolai Costenco

Vestede fosniri de frunze plang

Amintirea veselului crang.

Ploua

Lacrimi vane, picurand prin glastre,

Ard muscatele iubirii noastre.

Ploua

In noroiul toamnelor aceste

Ma despart tot mai usor de creste.

Ploua

Craca zamislita-n vis cu luna

Ma voi risipi ca-ntotdeauna

Ploua